

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

ÉLŐ MŰEMLÉKEK

Cim:

244

Az utolsó gyertyaöntő

10. sz. sz. sz.

Forrás:

Ujság

Tárgy

665 (09)

Hely

Idő

"1958"

Személy

Helyszám

(Hely)

1958. 6. 15.

(ldő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A Kossuth Lajos utcában és a Rákóczi úton már fénycsövek világítják az utcát, Budán, a Tarcali utca 19-ben azonban Nagy Lajos még éppen úgy önti a gyertyát, ahogyan apja és nagyapja hagyta rá. Versenyre kelt a gázlámpával, hadakozott Edison elektromos égőjével. Most, a fénycső korában is folytatja mesterségét. Ő az utolsó gyertyaöntő kisiparos. Élő műemlék.

Nyolcszor négy évtizedes vinceműhelyében beszélgetünk.

— Mezőkövesdről hoztuk magunkkal a mesterséget. En úgy ismerkedtem meg vele, hogy apám egyszer kezembe nyomott egy gyertyát: Na, gyerek, hegyezd ki. Sikerült... Régt volt. Hány ezer gyertyát emte meg azóta már a láng...

Ódalép a »ring«-hez, a gyertyaöntés legprimitívebb szer- számához. Merítőkanalát para-

finos viaszba mártja és a ring korongjára függesztett hőfehér gyertyabeleket öntözgeti. Mire a korong körbejár, a parafin rádermed a fonálra, egyre »hízik« a szál. Így dolgozott az apja, így a nagyapja is.

A csupasz fonalak magukra öltötték viasz-ruhájukat, a korong megpihen, a mester megtörli homlokát.

— Nem könnyű — mondja —, de én bízom a gyertyaöntés fellendülésében...

Akaratlanul is elmosolyodom. Ő tűzbe jön.

— Látom, ön se tudja, mi a gyertya. A gyertya kérem, szimbólum. Ma is éppen olyan szükség van rá, mint régen. Ön el tud képzelni egy temetést vagy születésnapit tortát gyertya nélkül?

Megnyugtatom, hogy Edison »körtéjét« senki sem akarja a születésnapit tortára tenni.

Öntse csak a gyertyát nyugodtan tovább.

— Öntöm is kérem és büszke vagyok a mesterségemre. Ide nézzen! Látott már ilyen díszgyertyákat?

Festett-lakkozott kaktuszt, tulipánt, rózsát, galambot rak az asztalra. Előkerülnek a zongoragyertyák is Liszt, Erkel, Strauss viaszbaöntött kéneivel. Még dohányzó-gyertya is akad a mintakollekcióban.

— Hetenként bevillamosozok Pestre a gyertyákkal — és nem kell visszahoznom az árut. Most veszek fel két tanuló. Utánpótlást is nevelek... Ezt a díszgyertyát pedig kérem, fogadja el. Jó lesz az íróasztalára.

Elbűcsüszöm. A kapuban öszszefutok a villanyszámlással. Kérésemre megmutatja Nagy Lajos számláját: az utolsó pesti gyertyaöntő műlthavi »villany-ceche« 280 forint...

Öszintén sajnálom, hogy nem kértem ki véleményét a fénycsövekről. Mert azzal bücsüszött, hogy valami »praktikusabb« fény kellene ebbe a gyertyaöntő műhelybe, mint Edison sárga körtéje...

(k. gy. j.)